

Prima adiere de vant

Au trecut atatea zile, de cand prima adiere de vant ti - a furat linistea. Am numarat orele, la inceput, iar cand mi - am dat seama ca nu ajunge asta, am trecut la minute, secunde, apoi la clipe. Fiecare numarata in prezenta ta, sau in lipsa zambetului ce ma face sa tremur...

Am invatat impreuna sa nu mai fim atenti la fiecare luna, atata timp cat va fi mereu. Am inceput sa numaram doar anotimpuri, in asteptarea fiecare primaveri. Visul tau...

Au trecut atatea de la prima adiere de vant ce iti fura intr - un sovaielnic noiembrie, zambete; au trecut nenumarate priviri, zambete, atingeri, sarutari, dorinte, vise, fraze, culori... au trecut muscaturile mele pline de dorinta, care lasa uneori semne pe gatul tau catifelat, au trecut si mangaierile mainilor mele, de la conturarea corpului, la mangaierea parului tau, sau atingerea lenta a buzelor tale, in incercarile de a - ti desena fiecare limita.

Au trecut zambetele tale, atat de inocente si de frumoase; flori, dorinte, melodii, versuri, postari pe blog, randuri in agenda, imbratisari si 2 anotimpuri.

Practic, avem o viata, doua, trei, oricate as fi trait pana acum; teoretic, avem doua anotimpuri, trei luni, si doi ani, totusi, suntem impreuna din 17 noiembrie, iar asta face ca noi sa nu fim impreuna de mai mult de o luna si 16 zile.

Preferam sa spunem insa 2 ani, pentru ca timpul in dimensiunea noastra e diferit, nu se rezuma la zile, sau luni propriu - zise, se rezuma la tot ce trece in timpul scurs...

Prima adiere de vant e imaginea inceputurilor noastre, frunzele toamnei, lumina unui noiembrie acoperindu - ti zambetele in mister si vocea ta linistitoare, inca din prima zi, sunt toate prezente in fiecare clipa.

Ce - ar fi viitorul fara amintirile frumoase ale trecutului ?...

-By FW Editor-